

วิธีการศึกษา

1. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับชนิดสัตว์ป่าในพื้นที่ ปรินาณและภาระงานตามฤดูกาล จากการสอนถ่านชาวบ้านผู้ชำนาญพื้นที่ จากเอกสารที่มีผู้ทำไว้แล้ว และจากชิ้นส่วนสัตว์ป่าที่ได้มาจากการป่าสงวนแห่งนี้ ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของพื้นที่อยู่อาศัย เช่น พืชพรรณ ฤดู การปฏิมาณูปน้ำฝน

2. สำรวจสัตว์ป่า แบ่งวิธีการสำรวจเป็น 2 วิธี คือ

2.1 สำรวจทางตรง เป็นการสำรวจเพื่อให้เห็นสัตว์

2.1.1 สำรวจตามเส้นแนว โดยเดือดเส้นแนวที่ผ่านทุกสภาพที่อยู่อาศัย (Habitat) โดยสามารถมีระยะที่เห็นทั้ง 2 ข้างทางได้พอสมควร ทั้งนี้หากสามารถเดือดเส้นแนวที่มีความหลากหลายของพื้นที่อยู่อาศัยมาก ก็จะช่วยให้สัตว์นิดหนึ่งได้หลบหลีกมากด้วย ในที่นี้ใช้เส้นทางเดินตามธรรมชาติ เช่น สำราญ ค่านสัตว์

2.1.2 สำรวจตามแหล่งอาหาร แหล่งน้ำ บริเวณโโป่ง (saltlick) ซึ่งมีความจำเป็นมากสัตว์ในกลุ่มที่กินพืช (Herbivores) เมื่อจากเป็นแหล่งให้แร่ธาตุที่สัตว์ชังไม่ได้รับจากพืช เมื่อมีสัตว์มาใช้พื้นที่ดังกล่าว ทำให้สัตว์ผู้ค้าเข้ามายังประโภชน์ในพื้นที่ลังกกวัวด้วย ทั้งนี้พบว่ามีการกระจายของโโป่งตามบริเวณต่าง ๆ เช่น โโป่งซีขัน โโป่งลำหลอด โโป่งช้าง และโโป่งคลองทางการสำรวจใช้วิธีการนั่งเฝ้าบนห้างบนดัน ไม่พึ่งกดถุงวัน และถุงคืน

2.1.3 สำรวจโดยการตักจับสัตว์ วิธีนี้ใช้กับสัตว์ขนาดเล็ก หากเป็นสัตว์ที่บินได้ใช้ตาข่าย ตั้งบริเวณที่คาดว่าสัตว์จะบินผ่าน เช่น นก ตั้งคาน ส่วนสัตว์ที่อาศัยตามพื้นดินใช้กรงแบบ Live Trap ซึ่งสัตว์ที่ติดจะไม่ตาย หลังจากจับแนกจนคิดแล้วก็ปล่อยไป

2.2. สำรวจทางอ้อม วิธีนี้อาศัยเครื่องหมายที่สัตว์ได้ทำเอาไว้ เช่น รอยเท้า กองมูล รอยยุตันไม้ ปลัก หรือเสียงร้อง ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์ของผู้สำรวจ โดยมีคุณภาพในการศึกษา

ขอเท้าสัตว์เดียงศูนย์รวมของกรมป่าไม้ นอกจากจะบอกชนิดสัตว์ได้ถูกต้องในสัตว์บางชนิดเราสามารถประมาณอายุจากการอยเท้าของสัตว์ได้คัวช (Santiapillai and Suprahman, 1986)

ขอบเขตของการศึกษา

สำรวจสัตว์มีกระดูกสันหลังทุกชนิด และเนื้นหนังไปที่สัตว์ที่กำลังจะสูญพันธุ์ สัตว์ที่มีแนวโน้มว่าจะสูญพันธุ์ สัตว์หายาก และสภาพที่อยู่อาศัย และแหล่งปัจจัยที่มีความสำคัญในพื้นที่บริเวณป่าสงวนแห่งชาติเขาโใต้เทพ อําเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา